

NEN 4400-1 in het kort

In Nederland kan in principe elke ondernemer een uitzendorganisatie beginnen. Tot 1998 diende een uitzendonderneming te beschikken over een vergunning voor hij over kon gaan tot het ter beschikking stellen van arbeid. Deze vergunning is echter afgeschaft. De overheid was van mening dat zij zich moest beperken tot kerntaken, maar ook vreesde men dat de marktwerking werd beperkt. Bovendien was de overheid van mening dat er geen regels in stand gehouden moesten worden die niet, of slechts tegen aanzienlijke kosten te controleren en te handhaven waren.

Na het vervallen van de vergunning, groeide de economie en daarmee de vraag naar personeel. Er kwamen veel nieuwe ondernemingen bij, waarvan een groot deel het niet zo nauw nam met de regels. Aangezien er geen vergunningplicht meer bestond in de uitzendbranche, konden alle ondernemers 'uitzendbureau' boven hun deur zetten. Ook werd steeds meer personeel uit het buitenland gehaald en te werk gesteld. Dit resulteerde in een grote groep mensen die illegaal naar Nederland komt, verblijft en werk zoekt.

Malafiditeit

Het aantal malafide uitzendondernemingen is de laatste jaren dus sterk toegenomen. Dit brengt het imago van de branche ernstige schade toe en zorgt voor oneerlijke concurrentie voor ondernemingen die hun zaakjes wel netjes op orde hebben. Bovendien loopt de overheid een aanzienlijk bedrag aan sociale premies en belastingen mis. Maar misschien nog wel het meest schrijnend is het feit dat malafide tewerkstelling vaak samenhangt met het uitbuiten van illegaal verblijvenden.

De ABU pleit voor kwaliteit in het uitzenden, bescherming van de opdrachtgever en van de uitzendkracht. De eigen leden worden onderworpen aan strenge controles op naleving van de wet en de afgesloten CAO. Daarnaast heeft de ABU het initiatief genomen om een NEN-norm te ontwikkelen voor het ter beschikking stellen van arbeid. Het heeft daarin bijval gekregen van belangrijke werkgeversorganisaties, andere vertegenwoordigers van de uitzendbranche en de overheid. De NEN 4400-I is een uniforme en onafhankelijke norm waarop uitzendorganisaties vrijwillig worden getoetst door een geaccrediteerde certificerende instelling. Bij een goede beoordeling ontvangt de uitzendorganisatie een certificaat.

Bescherming

Het NEN 4400-I certificaat is ontwikkeld om de inlener te beschermen tegen naheffingen van belastingen of sociale premies en boetes wegens het werken met mensen op basis van valse of vervalste documenten. Tijdens de controle wordt gekeken naar de inrichting van de financiële-, personeels- en salarisadministratie. De afdrachten belastingen en sociale premies dienen tijdig en juist te zijn afgedragen. Daarnaast wordt onderzocht of de onderneming goede procedures heeft voor de controle van identiteitsdocumenten. Indien er een te groot aantal valse of vervalste documenten in de personeelsadministratie worden gevonden, kan het certificaat niet worden behaald of verlengd.

Het behalen van het certificaat blijkt niet voor alle ondernemingen even eenvoudig, aangezien slechts 40% van de nieuw aangemelde ondernemingen het certificaat de eerste keer behaald. De certificering helpt ondernemingen ook om de ingewikkelde wet- en regelgeving juist toe te passen.

Als de onderneming in het bezit is van een certificaat wordt het opgenomen in het register van de Stichting Normering Arbeid, dit register is te raadplegen op www.normeringarbeid.nl. Het certificaat is alleen geldig in combinatie met inschrijving in het register van de Stichting Normering Arbeid. Het register is het enige bewijs dat een onderneming daadwerkelijk aan de eisen van de certificering voldoet. Een inlener kan zo op eenvoudige wijze controleren of het uitzendbureau zich houdt aan de wettelijke voorschriften.